

عنوان مقاله:

عشق مجنون در آیین روانکاوی (بر پایه ی لیلی و مجنون نظامی گنجوی)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 13، شماره 25 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی عبدالهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

نجف جوکار - دانشگاه شیراز

چنگیز رحیمی - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

عشق یکی از کلیدی ترین مفاهیم در ژرفکاوی معنای احوال انسانی در ادبیات است . منظومه لیلی و مجنون نظامی از شاخص ترین نمونه های ادبی است که حضور این مفهوم انسانی را ژرف اندیشانه به نمایش می گذارد. هرکسی از ظن خود، گاه سطحی گاه عمیق دست به تفسیر و تعیین معانی و دلالت های این مفهوم زده است . اندیشه مدرن از جمله روانکاوی راهکار هایی در مقابل ما می نهد که از کلی گویی بپرهیزیم و مسیری مشخص را برای جست و جو در پیش گیریم . در این پژوهش ابعاد پنهان عشق بیمار گونه ای را بررسی می کنیم که هریک از ابعاد آن زنجیر وار با هم در پیوند می باشند . اینگونه عشق از نوعی خودشیفتگی آغاز می شود و تا مالیخولیا و خود آزاری ادامه می یابد و به جهت گیری مرگ اندیشانه می انجامد. در ضمن مفاهیمی چون مطلوب گمشده که بر دسترس ناپذیری ابژه (معشوق بیرونی) تاکید دارد و از دیگر ابعاد خودشیفتگی است بررسی خواهند شد ، نتیجه این که بسیاری از الگوهای عشق به نظر کمال یافته در عمل این گونه نیستند و با گونه هایی از روان پریشی و رفتارهای ضد اجتماعی همراه اند .

کلمات کلیدی:

عشق، خودشیفتگی، مالیخولیا، لیلی و مجنون، مطلوب مطلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860983>

